Allegorice eos. Secũdo petit libationẽ a miseria/cũ dic: a Et misere/re mei. Tertio iudiciariã potestatẽ/cũ dic: b Da imperiũ puero tuo. i. mihi filio tuo: ꝛ ꝓm hũanitatẽ seruo. Job. v. d. Pat nõ iudicat quẽq̃: sz oẽ iudiciũ dedit filio. Quarto petit liberationẽ ab iferno/cũ dic: d Et saluũ fac filiũ ancillę tuę. i. beatę marię: q̃ de se dicit/ Lucl. j. d. Ecce ancilla dñi. Itẽ Quia respexit hũilitatẽ ancillę suę. Quinto petit gloriosam resur/rectionem/ cum dicit: e Fac mecũ signũ i bono. i. fac me ꝛsur/gere: qd̃ erit signũ i bono. i. ad vtilitatẽ mẽbrorꝝ meorꝝ. Christi eñ resurrectio signũ est nr̃ę resurrectionis: ꝛ causa eiusdẽ. Uñ j. Corl. xv. c. Si christꝰ resurrexit ꝛ nos resurgemꝰ. Et bñ dic mecũ: qꝛ etiã filꝰ vt deꝰ se suscitauit cũ patre. Et hęc mihi fa cias: f Ut videãt q̃ oderũt me/iudęi: g Et ꝓfũdank hic salubriter si volũt: vel si hic nolũt/in futuro iudicio cõfun/dank dãnabilik. Quid videãt: vel q̃re ꝓfundank: h Qm̃ tu dñe/pater: i Adiuuisti me/in passiõe: k Et ꝓsolatus es me/in resurrectione.

Al. ꝓtestatẽ

Al. ꝓbonũ

Moraliter * poze meo ecclesia/ respectu miscõię: de q̃ Sap. iiij. c. Gra dei ꝛ miscõia i sanctos eius: ꝛ respectꝰ sup electos illꝰ. a Et miserere mei: liberãs me a manib⁹ istorꝝ inimicorꝝ. b Da imperiũ. i. p̃lationẽ ecclesię: c Puero tuo. i. homi sãcto q̃ sit filꝰ tuus p gratiã: et seruꝰ tuꝰ p obedięntiã. Matth. xij. b. Ecce puer meꝰ quẽ elegi ꝛc. d Et saluũ fac filiũ ancil/lę tuę. i. bonũ p̃latũ: vl electũ filiũ ecclię/ saluũ fac. s. ne cassek eorꝝ cõtentiõib⁹. e Fac mecũ signũ i bono/hoie electo. Uel/in bono. i. in spũsãcto. Et sic loquik filius ad patrem de spũsancto: vt tota trinitas signãter ostẽdat q̃s dignꝰ sit ẽpatu et p̃latiõe. Uñ dic: Fac/tu pat: mecũ/qui sum filꝰ tuus: in bono. i. spiritusancto: signũ. Pater facit signũ cũ in homie ecclıastico potẽtiã ondit: qñ. s. ostẽdit eũ potẽtẽ i ope ꝛ sermo/ne: sic dr̃ Lucl. xxiiij. c. De iesu naçareno q̃ fuit vir ꝓpha po/tens in ope ꝛ sermone: Et b̃ p̃lato necessariũ est. Filꝰ ostendit signũ p sapientiã: qñ est hõ sapiẽs: qd̃ necessariũ est siꝛ p̃lato. Spũssanctꝰ facit signũ dando benignitatẽ: q̃ siꝛ ei necessaria est. Uñ de his duobꝰ Matth. x. b. dixit dñs illis q̃s faciebat p̃latos ecclesię: Estote prudẽtes sicut serpẽtes: ꝛ simplices sic colũbę. Sic q̃ dicit christꝰ ꝛ orat vt in electis suis faciat pater ꝛ filius ꝛ spũssanctꝰ signũ euidẽs istud triplex/ vt appareat di/gni p̃latiõe. f Ut videãt inq̃t q̃ me oderũt. s. supbi ꝛ am

Ps. 73. bitiosi: quorꝝ supbia ascẽdit semp. g Et cõfundank/si se tã ꝓbatis viris oponãt. b Qm̃ tu dñe adiuuisti me ꝛ cõ solatꝰ es me. i. corꝝ meũ ecclıã/quã adiuuat ꝛ cõsolak dñs cũ ei bonũ p̃latũ dat/q̃ eam p potentiã p̃dictã defendat: p sapi entiã regat ꝛ instruat: p benignitatẽ cõsolek.

Aliter i psona viri iusti * me. Respice/iterũ vide. Primo creaturã tuã: Secundo recreaturã ꝛ p̃ciũ sanguis tui. Itẽ idigẽtiã meã vide oculo mi

Ps. 24. sericordię vt supleas/pęnã vt tollas. Ps. Vide hũilitatẽ meã ꝛ laborem meũ ꝛc. Threñ. j. g. Vide dñe qm̃ tribulor. a Et miserere mei/respectu q̃ est cognitiõis: ꝛ sequik misericordia opatiõis. Exo. xxxiij. c. Teipsum noui ex noie. Et post pau/ca: Ego ondã tibi omne bonũ. b Da imperiũ puero tuo: vt sez ratio impet sensualitati: ꝛ spũs carni. Prouer. xx. b. Rex q̃ sedet in solio iudicij/dissipat omne malũ intuitu suo. Nota q̃ respectꝰ dei dat fidẽ: Miscõia ꝓo eius dat spẽ. Imperij datio dat charitatẽ/ q̃ est vnctio q̃ inungimur in reges. j. Joh. ij. c. Unctionẽ habetis a sancto. Et de his sequik salꝰ: Uñ sequik: d Et saluũ fac filiũ ancillę tuę. s. ecclię/q̃ his tribꝰ ꝓtu/tibꝰ pollet. Sed qꝛ hęc ad ꝓpriã salutẽ ptinẽt: ꝛ hõ iustꝰ nõ tm̃ ꝓpriã: sed etiã alienã salutẽ debet q̃rere: ideo addit: e Fac mecũ signũ in bono: vt. s. primi videtes signa ędificenk: f Et vt videãt q̃ oderũt me. s. mali hoies. g Et cõ/fundank/bona cõfusione/ quę adducit gloriam: Ecci. iiij. c. b Qm̃ tu dñe adiuuisti me/dans mihi virtutes necessa/rias ad salutẽ. k Et cõsolatus es me/ faciendo signa p me/quę alios cõuertunt: ꝓm qd̃ dicit Aplus. j. Thessal. ij. d. Quę est eñ nostra spes/aut gaudiũ/ aut corona glorię: nõne vos ante dñm nostrũ iesũ christũ: Uel sic: Adiuuisti me/ in bonis faciędis. Et cõsolatus es me/in malis pferędis. Ecci. lj. a. Qm̃ adiutor ꝛ ꝓtector factus es mihi ꝛc. Et no/tandũ q̃ hic tangunk quiq̃ q̃ facit dñs circa suos. s. signatio/ demõstratio/ cõfusio/ opitulatio/ cõsolatio. Dñs eñ ꝓmo signat suos. Eph. j. c. Si/gnati estis spũ ꝓmissi/onis sancto. Inde se/q̃k demonstratio: qꝛ p hoc sũt spectabiles. j. Paral. xvij. c. Fecisti me spectabilẽ sup oẽs homies. Ex b̃ sequik ꝓfusio dęmonũ ꝛ malignorꝝ hoim. Mich. vij. b. Educet me i lucẽ: aspiciet me inimica mea ꝛ opiek ꝓfusiõe. Sed qꝛ tũc insurgũt ipsi dęmo/nes ꝛ mali homies ꝗ talẽ hoiem/necessariũ est quarto adiu/toriũ dei ad bonũ agendũ: et quinto consolatio ad molestias pferędas. Uñ dicebat aplus. ij. Corl. j. a. Bndictus deꝰ: pat miscõiarꝝ ꝛ deꝰ totiꝰ cõsolatiõis: q̃ cõsolak nos in omi tribula/tiõe nr̃a. Ecõtra fac diabolꝰ hoc eodẽ ordine. Primo signat suos signo suo qd̃ est supbia. Apocl. xiij. d. Faciet oẽs habe/re characterẽ bestię. i. supbiã q̃ ẽ signũ et imago diaboli. Se/cũdo ponit eos i latebris vt liberi⁹ peccato intrẽdãt. Latebras eñ q̃rũt hęretici ꝛ luxuriosi ꝛ fures/ꝛ hmõi. Eph. v. c. Mo/lite cõicare opib⁹ ifructuosis tenebrarꝝ/magꝭ aũt redarguite: Quę eñ in occulto fiũt ab eis/turpe est dicere. Job. xxiiij. c. Oculꝰ adulteri obseruat caliginẽ. Deinde quos oderũt extol/lũt p inuidiã pseqũdo: sicut fratres ioseph: Gen. xxxvij. Po stea adiutoriũ negãt ꝓximis crudeles ꝛ auari. Prouer. xj. c. Qui crudelis est ꝓpinquos abijcit. Itẽ cõsolationẽ nõ dant qꝛ sunt accidiosi. Job. xvj. a. Cõsolatores onerosi vos omꝰ estis. Nec ipsi etiã cõsolationẽ habẽt ad vltimũ/sed despant. Prouer. xviij. a. Impiꝰ cũ in ꝓfundũ venerit pctorꝝ ptẽnit: sz sequik eũ ignominia ꝛ opprobriũ. Expo. ps. LXXXVI.

Quinq̃ fa dñs circa si

De elec. c. fundamenta. li

Ecõtra dia facit quiq̃ ca suos

Fundamẽta eiꝰ ꝛc. Titulus. Filijs chore psal/mus cãtici. In p̃cedẽti psalmo egit de christi pas/ptate: In isto agit de eiꝰ diuitijs ꝛ gloria in cęlo ꝛ in terra. Agit eñ hic de spũali ciuitate hierlm. i. de ecclıa: filijs chore. i. christianis p̃dicãs laudes eius ꝓm p̃sentẽ statũ a q̃ dicik psalmꝰ: qꝛ in p̃senti statu ecclesia opak: ꝛ ꝓm futurũ a q̃ dr̃ canticũ: qꝛ ecclesia triũphãs cãticis ꝛ laudib⁹ dei de/lectak. Et tali intentiõe vt eisdẽ filijs chore tãtę glorię augeak affectꝰ: vt. s. diligãt eẽ de ecclıa militãte ꝛ ad triũphantẽ toto corde aspirẽt. Est aũt tripertitꝰ psalmꝰ iste. Primo laudat ec/clesiã p fundamẽta eiꝰ ꝛ portas ꝛ famã. Secũdo ipse dñs al/lusione quorũdã nominũ gentiles ꝓnũciat hujꝰ ciuitatis esse cõciues: ibi: Memor ero. Tertio de lętitia futurę beatitu dinis paucis ꝓcludit: ibi: Sicut lętantiũ. Igit ꝓpha ꝓmo cõmendãs ecclıã a fundamẽtis/dicit: l Fundamẽta eiꝰ in mõtibꝰ sanctis. Nihil p̃cedit ad qd̃ respiciat istud rela/tiuũ eius: sz ad meditationẽ ꝓphę referk. Ipse eñ ciuis illius ciuitatis plenꝰ spũ: multa de illa meditãs/apud seipsũ erũpit in hęc ꝓba: Fũdamẽta eiꝰ. s. ciuitatis q̃ ẽ ecclıa: sũt/ m In mõtibꝰ sanctis. i. i aplis q̃ fundauerũt eã in fide christi: q̃ ẽ * fundamẽtũ singulare

Partitio psalmi

Anagogice

Potest legi anagogice tm̃ de supna hierlm. l Fundamẽ/ta eius in montibꝰ sanctis. Hęc est eñ ꝏ qua dicit aplꝰ Heb. xj. c. Abraã expectabat fundamẽta habentẽ ciuitatem * cuius artifex

Moraliter

Moraliter/potest legi de religione: l Fundamenta eius: sez religionis. m In mõtibus sanctis. i. in arduis conuersationibus sanctorũ prælatorum et altis religionibus monachorũ. Et tunc non potuit abscondi ciuitas supra mon/tem posita. De his fundamentis/Apocl. xxj. c. Fundamen/ta muri ciuitatis omni lapide p̃cioso ornata. i. omni virtute. * Et ideo mõtes

Matth. 5. c

Itẽ de beata virgine põt exponi: l Fundamẽta eius. i. beatę virginis. m In mõtibꝰ sanctis. i. in patriarchis ꝛ ꝓphetis ꝛ regibꝰ: ex qbꝰ originẽ traxit: sicꝰ patet i genealogia eius Matth. j.

De beata virgine

fundamētū singulare. De his fundamētis Apocl.xxj.d. Murus ciuitatis habēs fundamēta duodecim. Et q̄ de duodeci aplis fundātib⁹ ecclesiā in fundamēto qō ē christ⁹ iesus/intelligi debeat: ꝓbat text⁹ sequēs. Cū em̄ dixit: Murus ciuitatis habēs fūdamēta duodecim: statim addidit: Et ī ipsis duodeci noia aplo⁹ ⁊ agni. Sic fundauerat aplus q̄ dicebat. j. Corl.iij.c. Ut sapiēs architectus fundamētū posui. Et post: Fūdamētū aliū nemo pōt ponere p̄ter id qō positū est: qō ē christ⁹ iesus. Matth.vij.d. Fūdata erat supra firmā petrā. Primū ergo fundamētū ecclesię christ⁹ est. Et sup hoc sunt alia fundamēta. i. apli ⁊ ꝓphetę. Eph.ij.d. Iam nō estis hospites ⁊ aduenę: sz estis ciues sāctoꝝ ⁊ domestici dei supedificati sup fundamētū aplo⁹ ⁊ ꝓphaꝝ ipso sūmo angulari lapide christo iesu. Cōuenitūr aūt christo ꝓpietates fundamēti: q̄ notant his ÿsib⁹: Sustētat/saxis/sine vento/luce/ruina. Odit aquas/pond⁹ nō sentit: forte/latēs/stās. Sustētat totū ēdificiū ecclesię. Matth.xvj.c. Sup hanc petrā ēdificabo ecclesiā meā. De saxis fit. i. doctrinis impolitis. Deut.xxvij.a. Ēdificabis ibi altare dño deo tuo de lapidib⁹ quos ferrū nō tetigit: ⁊ de saxis informib⁹ ⁊ impolitis. j. Corl.ij.a. Sermo meus ⁊ p̄dicatio mea nō in ꝑsuasibilib⁹ hūanę sapiētię verbis. Sine vento/inanis glorię. Esa.xxxij.a. Erit vir sicut q̄ abscondit a vento. Job.v.g. Ego claritatē ab hominib⁹ nō accipio. Sine luce est/apte visiōis. j. Corl.xiij.d. Uidemus nūc ꝑ speculū in ęnigmate. j. Timoth.vj.c. Lucē habitat inaccessibilē. Sine ruina est: qz hūilitas nō habet q̄ cadat. Esa.liij.a. Uidim⁹ eū nouissimū virozū. Ps. Ego sum vermis ⁊ non hō: oꝝ ꝓbriū hoīm ⁊ abiectio plębis. Odit aquas delitiarū aut diuitiaꝝ. Ps. Ego sum paup ⁊ dolens. Paup cōtra diuitias: dolens ꝗ delitias. Pondus nō sentit. i. labozes nō reputat ꝓpter nos. Esa.liij.b. Lāguozes nr̄os ipse tulit: ⁊ dolozes nr̄os ipse portauit. Forte est. Job.ix.c. Si fortitudo q̄rit/ robustissim⁹ est. Ps. Dūs fortis ⁊ potens. j. Regl.ij.a. Non est fortis vt est dūs. Latēs est. Esa.xlv.c. Uere tu es deus abscondit⁹. Stās est. i. stabile. Boetius: Stabilisq̄ manēs dans cūcta moueri. Postea cōmendat eā a portis/dicēs: a Diligit dūs portas sion. Cū dic/sion/aperuit q̄d voluit dicere p/ei⁹. Eosdē autē aplos/quos ꝑmo vocat fundamenta ecclesię/secūdo vocat portas sion. i. ecclesię/q̄ deū hic p fidē speculat ⁊ in ęternū speculabit per speciē. Est g̃ sensus: Diligit dūs portas sion sup oia tabernacula iacob. i. plus diligit dūs figuratū q̄ figurā. s. ecclesiā q̄ synagogā. Eph.v.e. Christ⁹ dilexit ecclesiā: ⁊ tradidit seipsum ꝓ ea vt illā sanctificaret. Tertio cōmendat ecclesiā a fama/ cum subiūgit: c Gloriosa dicta sunt de te ciuitas dei. i. o tu ecclesia de q̄ dūs olim multa gloriosa p̄dixit p ꝓphetas: qō nō de illa figurali synagoga.

Aerius

Boet⁹ li.3. metro.9.

Anagogice

cuius artifex ⁊ cōditoz de⁹. a Diligit dūs portas sion sup oia tabernacula iacob. i. plus diligit eos q̄ ingressi ī requiē illā ꝓtemplant ⁊ speculant facie ad faciē/ q̄ eos qui adhuc militāt ⁊ luctant in hac vita. Matth.xj.b. Nō surrexit inter natos mulierū maior iohāne baptista: qui autē minor est in regno cęlorum: maior est illo. c Gloriosa dicta sunt de te ciuitas dei: sicut illud Ps. Fluminis impetus lętificat ciuitatē dei. Et Tob.xiij.d. Beat⁹ ero si fuerint reliquię semīs mei ad videndā claritatem hierusalē. Esa.xxxiij.d. Respice sion ciuitatē solēnitatis nr̄ę: oculi tui videbunt hierusalē habitationē opulentam.

Ps.21.

Ps.68.

Ps.23.

Doxaliter

* Et ideo mōtes erāt. Sed hi mōtes mō multū defluxerūt ⁊ valles facti sunt: ad quas fluunt aquę diuitiarū ⁊ delitiarū et sordes īmūditiaꝝ: et ideo etiam qō sequit de ipsis qui mō sūt non pōt vere dici: a Diligit dūs portas sion. Portę sion debēt esse p̄lati/p q̄s ꝓlus debet intrare in sion in cōtemplatiōe cęlestiū: sic dūs de se dicit Job.x.b. Ego sū ostiū ⁊c. Istę portę debēt splēdere margarit⁹ virtutū: sic dicit Apocl. xxj.f. Erāt singulę portę ex singulis margarit⁹. Quilibet em̄ deberet habere p̄rogatiuā suā/vt de q̄libet posset dici: Nō ē inuētus sil⁹ illi qui cōseruaret legē excelsi: Eccl.xliij.c. Portas dico ꝓpositas ⁊ aptas siue aspiciētes p curā ⁊ sollicitudinē:

b Sup oia tabernacula iacob. i. sup singulas ecclias quarū q̄libet habet vnū p̄latū: q̄ cū bon⁹ est/ pōt dicere illud Ps. Ego aūt cōstitut⁹ sū rex ab eo sup sion montē sanctū ei⁹/ p̄dicās p̄ęceptū ei⁹. Uel/ Sup oia tabernacula iacob. i. plus q̄ tabernacula: qz domin⁹ plus diligit bonos p̄latos q̄ ipsos subditos. Uñ dicunt amici sponsi: Job.iij.d. Qui habet sponsā/ spōsus est: amic⁹ aūt spōsi q̄ stat ⁊ audit/gaudio gaudet ꝓpter vocē spōsi. Sed nūc pōt dicere dūs illud Malach.j.a. Dilexi iacob: id ē simplices subditos: Esau aūt odio habui: id est p̄latos q̄ facti sunt hispidi p cupiditatē: Et possunt dici edom. i. sanguinei p amozē cōsanguineorū/ ⁊ p vitia carnis: Sūt etiā venatozes p rapacitatē. c Gloriosa dicta sunt de te/olim/o ciuitas dei/ecclesia: Sed modo dicunt ignominiosa: qz ꝓpt p̄latoꝝ ignominiosā vitā/vocat eccl̄ia ab hęreticis ignomiosa meretrix.

a b

c

diligit dūs portas sion sup oia tabnacula iacob. Gloriosa dicta st̄ de te: ciuitas dei.

Ps.2.

Ps. eius: Matth.j. Ipsa etiam dī sion. Esa.xxviij.d. Mitā in fundamētis sion lapidē angularē/ ꝓbatū/ p̄ciosum/ī fundamēto fundatū. Cui⁹ sion portę fuerūt q̄ntę sensus: q̄ clausi fuerūt cōtra omne noxiū ⁊ inhonestū: ⁊ apti ad bonū. Uñ angelus ad eā/apertę sunt salutatiōi eius: ⁊ porta cordis q̄ ꝓtra cōsensum viri erat clausa/aperta est diuinę volūtati/q̄ dixit: Fiat mihi ꝑm verbū tuum. Ezech.xliiij.a. Porta hęc clausa erit/nō apiet ⁊ vir nō trāsiet p eā: q̄m dūs deus isr̄l ingressus est p eā. Dicit aūt beata virgo sion: qz sicut sion erat loc⁹ eminentissim⁹ ⁊ tutissim⁹ in hierl̄m: sic beata virgo in ecclesia etiā triūphante. a Diligit/ergo/dūs portas sion. i. sensus beatę virginis: b Sup oia tabernacula iacob. i. plus q̄ corpora aliaꝝ virginū. Corpora em̄ dicūt tabernacula. ij. Pet. j.c. Velox est depositio tabernaculi mei. Heb. vlti.b. Habem⁹ altare de q̄ edere nō habēt potestatē q̄ tabernaculo deseruiūt. Virgines aūt bñ dicūt iacob: qz luctatę sūt ⁊ supplātauerūt fomitē/q̄ in beata virgine omīno fuit extinctus. c Gloriosa dicta sunt de te ciuitas dei. Beata virgo est ciuitas dei: de qua multa gloriosa dicta sunt/ ⁊ p̄dicta per ꝓphetas: vt est illud Esa.vij.c. Ecce virgo cōcipiet ⁊ pariet filiū. Et Esa.xj.a. Egrediet virga de radice iesse ⁊c. Hiere. xxxj.d. Nouū faciet dūs sup terrā: fęmina circūdabit virum. Cantl.vj.a. Pulchra es amica mea/suauis ⁊ decora sicē hierusalē. Et m̄lta alia gloriosa dicta st̄ de hac ciuitate. Sūt aūt multę ratiōes q̄re beata virgo dicit ciuitas. s. qz multa in ipsa fuerūt q̄ in ciuitate cōtingit repire: q̄ possunt notari his versibus. Rex/pręsul/popul⁹/defēsio/templa/domus/lex: Fons/schola/ludus/opes/cōmertia/pax/cibus/arma. In beata em̄ virgine fuit/rex. s. christus: de quo Apocl.xix.c. Rex regū ⁊ dūs dūantiū. Itē in ea fuit pręsul: ipse christ⁹/assistēs pontifex futuroꝝ bonoꝝ: Heb.ix.c. Itē in ipsa fuit ꝓphetia: qz viscerib⁹ miscōię suę oēs cōtinebat/ ⁊ adhuc cōtinet: Uñ dī mater miscōię. Sic paul⁹ habebat in se ꝓphetiā/cū dicebat Phil. j.a. Sicut ē mihi iustū hoc sentire ꝓ oīb⁹ vobis eo q̄ habeā vos in corde meo. Et Gal. iiij.c. Filioli mei quos iterū parturio. Ergo habebat eos ī vtero. Itē/defensio. Cantl.viij.c. Ego murus ⁊ vbera mea sicē turris. Itē/tēpla. Apocl.xxj.g. Dūs de⁹ oīpotēs tēplū illi⁹ est. Et ad lr̄am: multa tēpla ⁊ ecclię facte sunt in honore ipsi⁹. Itē/dom⁹ est in ea. s. virginalis aula in q̄ christ⁹ habitauit. Prouer.ix.a. Sapiētia ēdificauit sibi domū. Et/lex: de q̄ Prouer. vlti.d. Et lex clemētię in lingua ei⁹. Et/fons. Eccl.xxiiij.d. Quasi fluui⁹ dozix/ ⁊ q̄si aq̄duct⁹ exiui de padiso. Et/schola. Lucl.ij.c. Maria cōseruabat oia verba hęc: cōferēs ī corde suo. Et/ludus. Zach. viij.a. Plateę ciuitatis implebunt infantib⁹ ⁊ puellis ludētib⁹. ij. Regl. vj.c. Dauid saltabat totis virib⁹ ante arcā. s. christ⁹ aū beatā virginē: q̄ reduxit vel adduxit eā in supnā hierl̄m. Uñ cātat eccl̄ia: Assumpta ē maria ī cęlū: gaudēt angeli laudātes bñdicunt dūm/Ecce ludus. Et/opes virtutis ⁊ grę: Unde dixit ei angel⁹: Lucl.j.c. Aue gr̄a plena. Prouer. vlt.d. Multę filię cōgregauerūt diuitias: tu autē supgressa es vniuersas. Item cōmertia. Prouer.xxiij.c. Ueritatē eme ⁊ noli vendere sapiētiā. Prouer.

De beata virgine

Beata virgo dicitur ciuitas multis ratiōib⁹

Aerius

Sentiā. Prouerb. xxxj. d. Syndonē fecit ⁊ vendidit: et cingulū
Ps. 147. tradidit chananęo. Et pax. Ps. Qui posuit fines tuos pacē.
Quia in beata virgine nō fuit guerra carnis ꝫ spiñ. Caro eñ
eius nō cōcupiuit aduersus spiñ: qz oīno fuit extinct⁹ fomes in
ipsa. Itē/cibus. Cantī. vij. b. Uēter tu⁹ sicē aceru⁹ tritici. Uen
ter eius ad litterā in q̄
fuit granū frumēti/ ci/
bus angelo⁹ ⁊ hoīm.
Al. †scientiū Uel venter. i. pietas.
Al. †Etenī Itē/arma. Cantī. iiij.
b. Mille clypei pēdēt
ex ea/omis armatura
fortiū.

a Memor ero rāab ⁊ bābylo/
b nis †sciēntib⁹ me. †Ecce alie/
c d e f migenę ⁊ tyrus ⁊ ppls ęthiō/
h pū: hi fuērūt illic. †Nūquid
k sion dicet hō: ⁊ hō †nat⁹ ēi ea:
l et ipse fundauit eā altissim⁹.

Secūda pars a Memor ero. Secūda ps vbi adhuc agēs ꝓpha
de illa ciuitate ecclesię/oñdit q̄ sint ei⁹ habitatores. Per raab
quę de gentib⁹ fuit ⁊ meretrix ī hiericho: q̄ tamē missos explo
ratores suscępit ⁊ saluauit: ⁊ gratia hui⁹ intersigno fili coccinei
saluata fuit/intelligit gentilis ꝓplus: qui p̄us virtūs ꝓstitutus/
explorātores dñi. i. apl̄os suscępit: ⁊ memoriā ⁊ fidē passionis
christi in cordib⁹ ⁊ frontib⁹ suis alligauit: per cui⁹ virtutē sal/
uabunt. Per babylonē quę interp̄tat cōfusio: intelligunt gene
raliter oēs peccatores/q̄ in cōfusione peccator̄ sūt. De his ḡ
dicit dñs: quē ꝓpheta hic introducit loquentē: Memor ero
raab ⁊ babylonis. i. gentiū ⁊ pctōr̄/vt ad me ꝓuertāt: p p̄/
cęptū factū supple: b Sciētib⁹ me. i. apostolis q̄b⁹ p̄cipiā:
vt gentib⁹ ⁊ peccatorib⁹ p̄dicent. Or aūt hic dicunt quidam:
scientiū me: falsa ⁊ corrupta littera est. Or autē dixit: raab
⁊ babylonis/postea p partes determiat dicens: e Ecce
alienigenę. i. gentes. f Et tyrus. i. peccatores aliq̄ q̄ sunt
in angustia pęnitētię: sicut p̄us erāt in angustia vitiorū. Tyr⁹
eñ interp̄tat angustia. g Et ppls ęthiopū. i. tam gen/
tes q̄ aliq̄ pctōres/q̄ erāt deformes ⁊ nigri per pctñ. h Hi
oēs/fuerūt illic. i. in ecclesia. q. d. de talib⁹ facta ē ecclesia: et
Ps. 67. tales sunt habitatores hui⁹ ciuitatis. Sup̄. Ęthiopia p̄ueniet
man⁹ eius deo. Sed quidā sunt illic numero ⁊ merito/vt iusti.
Quidā aūt nūero/nō merito: vt mali christiani. Quia ꝓ sup̄
dixerat: Gloriosa dicta sunt de te: ⁊ non determinauerat
aliq̄ gloriosum: vnū determinat/cū subiūgit: i Nūquid
sion dicet hō. q. d. O sion. i. o tu ecclesia: nūquid hō/pu
rus. s. dicet. i. ꝓsuadebit tibi istō gloriosū miraculū q̄ sequit:
q. d. nō. Nisi eñ christi diuinitatē p miracula ⁊ facta ei⁹ intel/
lexisset: nequaq̄ ꝓsuasū ei fuisset hoc/q̄ k Et hō natus est
in ea. i. in ecclesia. s. christ⁹. l Et/tñ/ipse altissim⁹/de⁹/
fundauit eā. Hoc est eñ impossibile in puro hoīe: Qui eñ
fūdat ciuitatē/p̄or ē ciuitate: q̄ aūt nascit in ciuitate/posterior
est illa. Unde

Moraliter a Memor ero ⁊c. Moraliter/dic dñs vel etiā beata vir/
go: de qua p̄missa expositum⁹: Memor ero/ad miserēdū: nō
ad puniendū. Neemię. v. d. Memēto mei de⁹ ī bonū. b Ra
ab ⁊ babylonis. i. peccator̄. Per raab eñ meretricē/intel/
ligit aia q̄ ꝓstrat vitūs. Raab etiā latitudo interp̄tat: et ipsi
vadunt p latā viā q̄ ducit ad pditionē: Matth. vij. b. De hac
meretrice/Ęzech. xvj. c. Edificasti tibi lupanar: ⁊ fecisti tibi p/
stibulū in cūctis platęis. Esa. xxiij. d. Sume cithara: circūi ci/
uitatē meretrix obliuioni tradita. Per babylonē q̄ interp̄tat
cōfusio: intelligit aia cōfusa bona cōfusione q̄ adducit gloriā:
Ecci. iiij. c. Hui⁹ q̄ raab ⁊ babylonis dic dñs/memor ero:
et talīū miserebor. Et hoc/ d Scientib⁹ me: vt. s. illi q̄ me
nouerūt: inde deū glorificent. Uel specialit p raab intelligunt
luxuriosi: per babylonē auari/ qui iuris ordinem cōfundunt.

De maria magdalena Itē posset esse thema de Magdalena. Et hic est ꝓphetia de
ipsa ⁊ de pęnitētia ei⁹: vt dicat dominus de ipsa: a Memor
ero: vt p̄us expositū ē/ b Raab. i. ipsi⁹ magdalenę q̄ p̄us
fuit meretrix: ⁊ in lata via pditionis ambulauit: sed postea fuit
Ro. 5. d. lata in charitate: qz vbi abūdauit delictū/ibi abūdauit et grā.
Propter hoc fuit dñs memor ipsius ad remittendū peccata.
Uñ ipse dicit Lucī. vij. g. Remittunt ei peccata multa: qm̄ di
lexit multū. Hui⁹ raab dom⁹. i. pęnitētia magdalenę/veniētes
ad se stipula lini tegit. Linū significat castitatē: stipula lini vi/
tę asperitatē. Et sicut linū sine stipula nō crescit: sic castitas si/
ne aspitate. Bern. Castitas ꝓclitat in delitijs. Hi q̄ tegunt a
feruore carnaliū desideriorū/q̄ magdalenę imitant exemplū.
Oīs eñ cognatio sua in domo illi⁹ adiutorio funiculi cocci/
nei saluati sunt a morte: qz oēs pęnitētes ipsā imitātes/adiu/
torio passiōis christi saluant. c Et babylonis. Ipsa bea/
ta magdalena fuit babylon/plena cōfusione peccati: ⁊ cōfusi/
one postmodum verę
pęnitētię: q̄ apparuit ī
hoc/q̄ corā oīb⁹ recū/
bentib⁹ in domo simo
nis leprosi fleuit ad pe
des dñi: Lucī. vij. f.
Et p hoc de babylone
facta est hierl'm. Hoc est miraculū de quo Esa. xxj. b. Baby/
lon dilecta mea/posita est mihi ī miraculū: qz. s. de babylone
fit hierl'm: de lebete phiala. Zach. xiiij. d. Erūt lebetes ī do/
mo dñi quasi phialę. Unde de ipsa cantat: Post fluxę carnis
scādala fit ex lebete phiala. Hui⁹ ergo raab ⁊ babylonis
dicit dñs: memor ero: remittēs ei peccata/⁊ abundantiam
gr̄ę dans ei. Et hoc/ d Sciētib⁹ me. s. ad vtilitatē eor̄ q̄
me fide cognoscunt: ⁊ factis se cognoscere ostendūt. Magnā
enim possūt spem habere omnes homines: et maxime boni:
quādo vident tantā peccatricē ad tantā gratiā et gloriā per/
uenisse. Unde Osee. ij. c. Dabo ei vallem achor ad aperiēdā
spem. In valle ad quā ꝓfluūt sordes/ significat beata magda
lena fm statū peccati. Per achor q̄d interpretat turbatio/si/
gnificat status eius/fm q̄d per pęnitentiā turbata est. Et hęc
data est nobis ad aperiendā spem: vt si peccatores simus nō
desperemus: si iusti sumus/ cōfidentius speremus: quia qui
tantā peccatricē saluauit/⁊ nos nō repellet a salute. Unde su/
pra: Moab olla spei meę. Moab interp̄tat aqua paterna: et Ps. 59.
significat beatā magdalenā: quę in aquis delitiarū carnalium
quę a paterna corruptione ꝓcedūt/diu fuit. Nec solum ipsa
beata magdalena: sed ⁊ alij multi peccatores postmodū iusti/
ficati/sunt nobis occasio spei. Uñ sequit: e Ecce/in eui/
denti ⁊ in p̄senti est: alienigenę ⁊c. Alia lr̄a habet/ Palę/
stina ⁊ tyrus cū ęthiopia. Palęstina interpretat os mal
leatoris: ⁊ significat gulosos ⁊ detractores/ qui ore peccāt: ⁊
super alios lingua quasi malleo feriūt. Tyrus interpretat an/
gustia: ⁊ significat cupidos quib⁹ omnis locus angustus est:
⁊ cui⁹ cor semp ī angustia est: fm q̄d dicit Job. xv. c. Soni/
tus terroris semp in auribus eius: et cū pax sit semp insidias
suspicat. Ibi Glo. Praua mens semp ī laborib⁹ est: sicut bo/
na semper tranquilla: quia aut molitur mala quę inferat: aut
metuit ne sibi hęc ab alijs inferant. Seneca: Uidet pauperē
⁊ suspicat furē: videt diuitē/⁊ estimat p̄donē. Ęthiopia iterp̄/
tat caligo: ⁊ significat superbiā q̄ excęcat. Uñ dicit Esa. xiij. a.
Sup montē caliginosū leuate signū. Caligo eñ et mons nō
cōcomitant: qz ex monte sequit caligo: sicut ex delectiōe illu/
minatio. Mūeri. xxiij. a. Cadit: ⁊ sic apiunt oculi ei⁹. Hiere.
xiij. d. Si pōt ęthiops mutare pellē suā ⁊c. Dicit aūt/ g Po
pulus ęthiopū: ⁊ cōgrue: qz magna ē multitudo superbor̄:
de quibus Soph. ij. c. Sed ⁊ vos ęthiopes interfecti gladio
meo eritis. h Hi/oēs/fuerūt illic. i. in memoria dei ⁊ be/
atę ꝓginis: si pęnitere voluerint. Sap. xj. d. Misereris oīm
qm̄ oīa potes: ⁊ dissimulas peccata hoīm ꝓpter pęnitentiā.
i Nūquid sion dicet. Hoc de beata ꝓgine exponit: quę De beata virgine
sion dicit/eo q̄ de sion. i. de iudęis nata est: sicut ꝓphetatū ē
in Ps. de ipsa: Virgā virtutis tuę emittet dñs ex sion. Itē Ps. 109.
dicit sion: qz cōtemplatiua erat. De hac ḡ dicit: Nūquid
sion. i. beata virgo cōtemplans cęlestia: dicet/corde vel ore
de filio suo: hō/supple pur⁹ est. q. d. non credet beata virgo:
nec dicet q̄ fili⁹ sit purus hō. Osee. xj. c. Ego deus ⁊ nō hō:
⁊ ciuitatē nō ingrediar. Sed q̄ de⁹ ⁊ hō: vñ de vtraq̄ natu/
ra ei⁹ subiūgit: k Et hō natus est ī ea/Ecce hūanitas.
l Et ipse fundauit eā altissim⁹/Ecce diuinitas. Hō na
tus est ī ea: nō dicit puer: sed hō. Hiere. xxxj. d. Fęmia cir/
cūdabit virum. Hoc dicebat salomon se ignorare. Prouerb.
xxx. c. Quartū q̄d penit⁹ ignoro: via viri in adolescētula. i. in
virgine. Et ipse: nō angel⁹: fundauit eā. s. beatā virginē.
Hęc est eñ ciuitas/fundamēta habens: cui⁹ artifex ⁊ cōditor
* deus. Heb. xj. c.

c-* est illa. Unde non potuit hoc intelligere ecclesia/nisi in christo
diuinitatez intellexisset. Christus enim homo natus est in ea:
Christus autē deus fundauit eam. Et ne hoc videak alicui in/
credibile/cōfirmat per scripturas/dicens: a Dominꝰ nar
rabit: id est narrauit: b In scripturis populorū: id
est p scripturas expo/
sitas ⁊ directas ad po
pulum. c Et/in scri/
ptur/ principū ho
rum qui fuerūt in
ea:id est moysi et p/
phetarum ⁊ apostolo
rū:qui omnes sunt in
ecclesia numero ⁊ me/
rito.

a Dōminꝰ narrabit in scriptu/
b ris pōpulozꝫ:et p̄ncipū hoz
c d ꝗ †fuerūt i ea.†Sicūt lętātiū
e omniū:habitatio est in te.
Cāticū psalmi filijs choze i

Vl. †facti sūt
Vl. †Cāq̄ io/
cūdatoris ha/
bitatio omniū

Doxaliter * deus: Heb.xj.c.Eccl.xxiiij.a.Qui creauit me requieuit
in tabernaculo meo. Fundauit/in virtutibus: sicut ciuitatē
vel templū. Ipsa enim fuit ciuitas summi dei: vt superius di/
ctū est. Ipsa templū veri salomonis: De cuius fundatiōe.iij.
Regl.v.d. Pręcepit rex vt tollerēt lapides grandes/lapides
preciosos in fundamentū templi: id est virtutes eminentes in
fundatiōe beatę marię. Nec mirū:qz vt dicit.j.Paral'.xxix.
a. Neqz em̄ hoi parat habitatio:sz deo. a Dominꝰ nar/
rabit in scripturis ⁊c.q.d.in multis scripturis narratur et
prędicit de beata virgine: scz b Populorū et princi/
pum. Eccl.xxxviij.c. Narratio eorū in filijs taurorū. Item
Eccl.vj.d. In multitudine p̄sbyterorū prudētiū sta:⁊ sapiētię
illorū ex corde cōiungere: vt omnē narrationem dei possis au/
dire. Populos possumꝰ vocare paupes prophetas:sicut fuit
amos. Principes ꝓ ditiores ⁊ nobiliores:sicut dauid ⁊ esai/
as. Vel/populorū:id est gentilium:quia sibyllinis versibus
est p̄dicta:et Job q̄ gentilis fuit. c Et principū:id ē pro/
phetarū de iudęis. Vel principes dicunt ęditores scriptura/
rum: vt ꝓphetę ⁊ euangelistę ⁊ apostoli: Populi ꝓ exposi/
tores eiusdem: vt Hieronymꝰ et Augustinꝰ ⁊ alij. Vel popu/
li dicunt sancti alij ab apostolis: Principes ꝓ apostoli. Pſ.
Pſ.44. Cōstitues eos p̄ncipes sup omnē terrā. Et hi omnes d Fu/
erunt in ea: id est concordes fuerūt in laude beatę virginis.
In ea/ nō ꝓtra eam/ vt hęretici:nec extra eā/sicut philosophi.

Tertia pars e Sicut lętantiū. Tertia pars: vbi de ęterna beatitudine
paucis cōcludit.q.d. multa de ciuitate dei quę est ecclesia di/
cta sunt. Sed in hoc est finis ⁊ cōsūmatio: quia in ecclesia fīt
suam superiorē partem: scz in ecclesia triūphante/est perfecta
⁊ ęterna lętitia. Hoc est qd̄ dicit: Sicut lętantiū omniū
habitatio est in te/ O tu sion superna. Qd̄ sic legit: Ha/
bitatio omniū est in te sicut lętantiū:id est omnes illi q̄
habitant in te/ iocūdi sunt et vere lętant. Et est hic/sicut/ex/
pressiuū ꝓitat/nō nota similitudinis. De hac lętitia/Esaię.lj.a.
Cōsolabit dnꝰ sion: gaudiū ⁊ lętitia inueniet in ea. Et post in
eodē capitulo.d. Venient in sion laudātes:et lętitia sempiter/
na super capita eorum: gaudiū ⁊ lętitiam tenebūt/⁊ fugiet do/
Pſ.15. lor ⁊ gemitus. Pſ. Adimplebis me lętitia cū vultu tuo: Hoc
est:sion superna quādo te videbo facie ad faciem. Potest ex/
poni de beata virgine: fīt qd̄ hunc versum cantat ecclesia/di/
cens: e Sicut lętantiū omniū/nostrū/habitatio est in
te/sancta dei genitrix. In forti enim munitione habitant ho/
mines securi ⁊ lęti:in infirma autez sunt timidi. Item in ma/
gna munitione ⁊ opulenta multi:in maxima omniū est spes et
refugiū: Sic ad beatam virginē omnes cōfugere debent: quę
est turris fortissima et inexpugnabilis/⁊ terribilis inimicis vt
castrorum acies ordinata: Cantl.vj.a. Opulenta est virtutū
et gratiarū abundantia:quia gratia plena:⁊ etiā gloria plena.
Maxima aūt est charitatis amplitudine/ qua omnes ample/
ctitur. Unde cantat ei ecclesia: Sub tuum p̄sidium confugi/
mus sancta dei genitrix ⁊c. Bene cōpetit ei quod de filio suo
dicit Deut.xxxiij.a. Dilexit populos:omnes sancti in manu
eiꝰ sūt. Propter hoc bū dicit: Sicut lętantiū:quia ex his
omnibꝰ multa est lętitia his qui ad eam ꝓfugiunt. Esa.lxvj.c.
Lętamini cum hierusalē: ⁊ exultate in ea omnes qui diligitis
eam. Nos possumus ⁊ debemus ei dicere illud Judith.xv.c.
Tu gloria hierusalē/tu lętitia israel/tu honorificentia populi
nostri/quę fecisti viriliter ⁊c.

Expositio Pſ.LXXXVII.

Omine deus salutis meę. Titulus. Canticū
psalmi filijs choze in finem pro melech ad
respōdendum in/
tellectus eman is/
raelitę vel ęcraitę.
In p̄cedenti psalmo
ęgit d ciuitate cęlesti:
In isto agit de ꝓpara
tione vię qua itur ad
illam.s. de passiōibus
christi ⁊ sanctoꝝ. Et i/
uitat ad imitationē dominicę passionis in hilaritate:⁊ cōcor/
di charitate: Hoc vult dicere titulus. Sciendū enim est:sicut
supra potuit aduerti/q̄ in psalmis illis vbi in titulo apponit
psalmus/significat q̄ ille psalmꝰ agit de operatione. Ubi aūt
apponit canticū:q̄ ibi agit de spirituali lętitia. Ubi autē po/
nit vtrūqz: sicut hic:insinuat q̄ de vtroqz agit. Unde potest
defacili modo intelligi titulus. Iste enim est sensus eius. Hic
psalmus/ dirigit nos in finem:id est ī illā cęlestem ciuita/
tem: de qua in p̄cedenti psalmo habuimꝰ: Et est canticum
psalmi:quia monet nos ad operādū in lętitia spirituali. Et
cantat filijs choze:id est imitatoribus passionis christi/qui
debent esse quasi chorus per lętam imitationē passionis :re/
spondens p̄centori christo/qui primus incępit pati voluntā/
rie ⁊ cum lętitia: vt nos eum in hoc imitaremur: Hoc ē quod
hic addit: ꝓ melech ad respondendū. Melech enim
interpretat chorus. Cantat ergo psalmus iste filijs choze
ꝓ melech:id est,p choro:ad respondendū.i. vt ipsi cō/
corditer ⁊ alacriter respondeāt p imitationē passiōibꝰ christi:
Fīt qd̄ dicit.j. Pet.ij.d. Christus passus est p nobis/vobis
relinquēs exemplū vt sequami vestigia eiꝰ. Et hic est intel/
lectus eman.i.cohęredū christi. Eman em̄ interp̄tat fra/
ter eiꝰ. Et addit:israelitę vel ęcraite.i.aduenę: qz illi qui
sunt fratres dñi ⁊ cohęredes ipsiꝰ christi/ sunt veri israelitę.i.
solū deū intentiōis oculo in suis operibꝰ considerātes:⁊ sunt
aduenę in hoc mūdo. Unde.j. Pet.ij.b. Obsecro vos tanq̄
aduenas ⁊ pegrinos abstinere vos a carnalibꝰ desiderijs. Et
eorū est intellectus talis: qz intelligunt q̄ respondere debent
christo passo ⁊ cōpati ei: vt p multas tribulatiōes possint pue
nire de hac miseria vbi sūt aduenę ad ciuitatē suā cęlestē. Sic
q̄ patet titulꝰ. Patet etiā intentio q̄ est monere nos vt christi
passionē imitemur. Modꝰ. Quadriptitꝰ est psalmꝰ. Primo
christus loquēs ī p̄sona serui p̄cat auxiliū/ referens se p̄tēptū
ab inimicis. Secūdo dicit quid amici eius in passiōe fecerūt:
ibi: Longe fecisti. Tertio ostendit quibꝰ opa sua nō p̄sint:
ibi: Nunquid mortuis facies mirabilia. Quarto lo/
quens in p̄sona ecclesię/ostendit quāta in suis membris susti/
neat:ibi: Et ego ad te. Primo q̄ christꝰ orās dicit: f Do
mine deꝰ/ formę serui auctor/ g Salutis meę/corpo/
ralis ⁊ spūalis. h In die.i.in p̄speris: i Clamaui/in
oratiōe. k Et nocte.i.in aduersitate: l Coram te:id est
in beneplacito tuo: vel ,p his impetrādis quę sunt coram te.i.
ꝓ cęlestibus:⁊ nō ,p terrenis. Vel/ in die ⁊ nocte.i. pseue/
ranter. Et ostendit hic christus illa cōcurrisse in sua oratione
quę necessaria sunt: Ostendit enim se orare pie/pseuerāter/,p
se/⁊ ad salutē. Pie/cum dicit: Domine deus.i. potens et
bonus:hęc est fidei p̄fessio/qd̄ est pietat/. Ad salutē/cū dicit:
Salutis. Pro se/cū dicit: Adeę. Perseuerāter/cū dicit: In
die ⁊ nocte ⁊c. Et qz talis oro solet ī petrare: Jō p̄cludit:
Intret in p̄spectu

Allegorice

Doxaliter

Doxaliter/ dicit aīa q̄ peccati infirmitate se sentit grauatā
fuisse. f Dñe/metuēde :deus/colēde. g Salutis meę
auctor/dator/amator/ꝗstitutor/ęlator/⁊ p̄seruator. Act.iij.
b. Nō est in aliquo alio salus. Esa.xliij.b. Ego sū/ego sū dnꝰ
et absq̄ me nō est saluator. h In die/p̄speritatis. k Et
nocte/aduersitatis. i Clamaui coram te:qz tā ex ,p̄speri/
tate q̄ ex aduersitate qñq̄ nascūt morbi aię:q̄s a dño necesse

Necessaria in omni oratione